

Ас. Калояновъ

Юженъ край

Тозъ край за менъ е непознатъ,
но близъкъ ми е до сърдцето;
оттамъ по вѣтъра крилатъ
ми праща поздравъ морето.

На Бѣлото море вълнитъ
се гаятъ като слънчевъ блѣнъ
въ душата ми — и съсь лжчитъ
на слънцето блестятъ предъ менъ.

И шепнатъ ми за онзи край,
отгдето нѣкога баща ми
дошелъ и цѣлъ животъ докрай
тжгувалъ е за него само.

За тоя юженъ край, кждето
презъ облакъ слънцето днесъ грѣй,
и гдето въ своя блѣнъ морето
като на сънъ шуми и пѣй.

